



The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

na svetkovinu Svih svetih,

nedjelja, 1. listopada 2015.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan i sretna vam svetkovina Svih svetih!

U današnjem slavlju svetkovine Sviju Svetih, posebno živo osjećamo zbilju općinstva svetih, naše velike obitelji, koju čine svi članovi Crkve, bilo oni koji su još uvijek putnici na ovoj zemlji bilo oni – kojih je beskrajno više – koji su je već napustili i otišli na Nebo. Svi smo ujedinjeni i to se naziva "općinstvo svetih", to jest zajednica svih krštenika.

U liturgiji, Knjiga Otkrivenja doziva u pamet bitnu osobinu svetaca i kaže ovako: to su osobe koje potpuno pripadaju Bogu. Predstavlja ih kao nepregledno mnoštvo "izabраниh", odjevenih u bijelo i obilježenih "Božjim pečatom" (usp. 7,2-4.9-14). Ovim potonjim detaljem, alegorijskim se jezikom ističe kako sveci pripadaju Bogu na potpun i isključiv način, oni su njegova svojina. Ali što znači nositi Božji pečat u vlastitom životu i vlastitoj osobi? To nam objašnjava isti apostol Ivan: to znači da smo u Isusu Kristu doista postali djeca Božja (usp. 1 Iv 3,1-3).

Jesmo li svjesni ovoga velikog dara? Svi smo djeca Božja! Sjećamo li se da smo na krštenju primili "pečat" našeg nebeskog Oca i postali njegova djeca? Jednostavnije rečeno: nosimo Božje prezime, naše prezime je Bog, jer smo Božja djeca. Tu se krije korijen poziva na svetost! I sveci kojih se danas spominjemo su upravo oni koji su živjeli u milosti svoga krštenja, koji su taj pečat sačuvali "netaknutim" živeći kao djeca Božja, nastojeći nasljedovati Isusa; i sada su postigli svoj cilj, jer napokon "vide Boga kakav jest".

Druga osobina vlastita svetima jest ta da su primjeri za nasljedovanje. Ali pazimo: ne samo oni kanonizirani, nego i sveci, da tako kažem, "iz susjedstva", koji su se, s Božjom milošću, trudili provoditi u djelo evanđelje u svojoj životnoj svakodnevnici. Te smo svece i mi susreli; možda smo nekog od njih imali i u obitelji, ili među prijateljima i poznanicima. Moramo im biti zahvalni, a

napose moramo biti zahvalni Bogu koji nam ih je darovao, koji nam ih je stavio blizu, kao žive i privlačne primjere kako živjeti i umrijeti u vjernosti Gospodinu Isusu i njegovu evanđelju. Koliko smo samo dobrih ljudi upoznali i poznajemo, i mi kažemo: "Ova osoba je sveta!", kažemo to nekako spontano. To su sveci iz naše blizine, koji još nisu kanonizirani ali koji žive s nama.

Nasljedovati njihova djela ljubavi i milosrđa pomalo je kao ovjekovječiti njihovu prisutnost u ovom svijetu. Zapravo ti evanđeoski čini jedini su otporni na razornu snagu smrti: čin nježnosti, velikodušna pomoć, vrijeme provedeno u slušanju, posjet, lijepa riječ, osmijeh... U našim očima te geste mogu izgledati beznačajne, ali u Božjim očima su vječne, jer ljubav i sućut jači su od smrti.

Neka nam Djevica Marija, Kraljica Svih svetih, pomogne da se još više pouzdamo u Božju milost kako bismo s poletom kročili putem svetosti. Našoj Majci povjeravamo našu svakodnevnu zauzetost, i molimo je i za naše drage pokojne, u dubokoj nadi da ćemo se jednog dana svi zajedno ponovno sresti, u slavnom zajedništvu u Nebu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, tragični događaji koji su posljednjih dana zaoštrili osjetljivu situaciju u Srednjoafričkoj Republici bude u meni veliku zabrinutost. Apeliram na sukobljene strane da se taj krug nasilja prekine. Izražavam svoju duhovnu blizinu ocima kombonijancima iz župe Gospe Fatimske u Banguiju, koji su zbrinuli brojne osobe. Izražavam svoju solidarnost Crkvi, drugim vjeroispovijestima i čitavom srednjoafričkom narodu, koji je tako teško pogođen upravo u trenutku u kojem poduzima sve moguće napore oko prevladavanja podjela i povratka na put mira. Kako bih izrazio molitvenu blizinu cijele Crkve tom ojađenom i izmučenom narodu te ohrabrio sve žitelje Srednjoafričke Republike da sve više budu svjedoci milosrđa i pomirenja, u nedjelju 29. studenoga namjeravam otvoriti Sveta vrata katedrale u Banguiju, tijekom apostolskog pohoda tom narodu koji se nadam ostvariti.

Jučer je u Frascati blaženom proglašena majka Teresa Casini, utemeljiteljice sestara Presvetoga Srca Isusova. Ta kontemplativna žena i misionarka učinila je od svog života žrtvu molitve i konkretne ljubavi prema svećenicima. Zahvalimo Gospodinu za njezino svjedočanstvo.

[...]

Svima želim mir i radost u duhovnom društvu svetaca. Želim vam ugodnu nedjelju i molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!
